Hoofdstuk 1 ___ centreren, vet

Er was eens een ~~prachtig,~~ gevleugeld paard, Pegasus genaamd. Misschien heb je al weleens van hem gehoord? Jarenlang zweefde dit ~~wonderlijke~~ paard energievol door prachtige blauwe luchten, speelde hij in donderwolken en dook hij weg voor bliksemschichten. Hij was ~~ook~~ vaak onderweg om samen met andere helden te ~~vechten~~ tegen gevaarlijke monsters. Maar vandaag vloog Pegasus heel langzaam. Zijn vleugels klapten droevig. Als je hem van wat dichterbij bekijkt, zou je zien dat hij huilde. Zijn tranen rolden neer op de Aarde, daar waar de mensen woonden. Pegasus, die heel zijn leven lang al reisde, had altijd op een heel oud continent gewoond. De verschillende mensen die daar ook woonden, waren in de loop van de tijd bij elkaar gekomen. Op die manier ontwikkelden zich veel verschillende landen. Sommige landen waren groot, andere dan weer kleiner. Sommige landen hadden zandwoestijnen, in andere lagen ~~glinsterende~~ gletsjers. Sommige hadden immense bloemenvelden, in andere torenden bergen hoog boven het landschap uit. In sommige landen stonden lage en vierkante gebouwen, terwijl ze in andere landen hoog waren en puntige daken hadden. De gebouwen waren aangepast aan het klimaat van het land en waren gemaakt van hout, met verfijnde vormen en allerhande versieringen. In elk land werd

___ eerder
___ prachtige
___ bijzonder
___ dreigende
___ eveneens
___ strijden
___ a
___ keek
___ o
1-8 V

een unieke taal gesproken. Pegasus luisterde heel graag naar al deze ~~verschillende~~ talen terwijl hij van land naar land vloogt.

Met al die verschillen zou je denken dat de bewoners van die landen niets gemeenschappelijks met elkaar hebben. Maar niets is minder waar. In elk land zag je lachende kind~~jes~~ op weg naar school, werkten ~~boeren~~ op de akkers, schreven schrijvers boeken en maakten muzikanten vrolijke muziek waarop mensen konden dansen. Overal kochten en verkochten mensen heerlijk eten en kleurrijke sieraden op bruisende markten.

In de avond ging iedereen terug naar huis om bij het gezin en bij hun geliefden te zijn. Pegasus vond alle landen echt prachtig. Hij kreeg er nooit genoeg van en genoot met volle teugen van elk bezoek.

Maar waarom huilde pegasus nu en rolden er dikke tranen over zijn wangen?

Dat kwam door iets wat hij zag vanuit de lucht. Terwijl hij over het continent vloog waar hij zoveel van hield, zag hij dat er iets vreselijks gebeurde.

Ja, de mensen hadden best veel gelijkenissen met elkaar, maar hun verschillen zorgden ook voor misverstanden. Daardoor verloren ze meer en meer het vertrouwen in elkaar. Ze begonnen de ander te wantrouwen en te vrezen. Er ontstond heel wat ruzie tussen elkaar. En nu verklaarden ze elkaar de

___ Arial
═══ vele
/ ~~g~~
___ Times New Roman
/ oorspronkelijke
/ meer over
___ niet onderstrepen
═══ eren
═══ landbouwers
/ mooie
___ onderstrepen
/ met plezier
7 8 6
4 5 1 2 3
} 1-8

/ P

/ c

/ d

oorlog. De mooie gebouwen en de woningen van de ~~vele~~ gezinnen werden gebombardeerd. Pegasus zag ze ~~smeulen~~ in de dikke rook. Soldaten in uniforms probeerden ~~hopeloos~~ de wacht te houden, maar niemand voelde zich nog veilig. Pegasus kon vanuit de Lucht zijn ogen niet geloven. Overal zag hij pijn en verdriet. Wat kon hij doen? Hoe kon hij helpen? Hij begreep niet waarom de mensen zich tegen elkaar hadden gekeerd. De ooit bruisende, vrolijke gemeenschappen vielen uit elkaar. *Families gingen op de vlucht.* De legers werden groter en groter en groter. Mensen konden niet meer naar hun werk, scholen gingen dicht en boeren moesten hun akkers achterlaten. Wanhopig sloot hij zijn ogen. Hij huilde en huilde en huilde. Hij kon dit verscheurend tafereel niet meer aan en besloot uiteindelijk om **zijn geliefde continent** te verlaten. Hij vloog weg ver van de steden, van de bergen en de velden, van de gletsjers en de woestijnen, totdat hij uiteindelijk in een zeer donker bos landde. Hij streek neer bij een kalme rivier, vouwde zijn vleugels naar binnen en beloofde zichzelf het volgende: "Nooit, nooit zal ik mijn vleugels nog spreiden. Ik wil aan de pijn ontsnappen van de oorlog die mijn geliefde continent vernietigt." Pegasus doolden jarenlang in het bos rond en had al dien tijd geen enkel contact meer met ook maar één mens. Zijn enige gezelschap in het bos waren de

5 4 1 2 3

zwaar
branden
moedig
1-5 V 1
grote
cursief
niet cursief
klein kapitaal
niet vet
HOOFDLETTERS

dieren.

Tot op die bepaalde ~~ochtend~~. Op weg naar de rivier ontmoette hij een grote, witte stier die er water dronk. Naast de stier stond een mysterieus meisje. Ze had zwart haar en ~~donkere~~ ogen. Ze droeg een prachtige jurk, met ~~schitterende~~ kleuren en felle tekeningen. Toen ze bewoog leek het alsof er kleine sterretjes om haar heen zweefden. De kleuren van haar jurk deden Pegasus denken aan de vele bruisende gemeenschappen in de landen die hij een tijd geleden achter zich had gelaten. Het meisje piepte over de nek van de stier heen toen die zich vooroverboog om opnieuw te drinken. Toen ~~zag~~ ze Pegasus ~~en~~ glimlachte zacht naar ~~hem~~.

"Goedemorgen, Pegasus." Ze begroette hem alsof ze hem kende. "Samen met Stier zijn we hiernaartoe gekomen om wat te rusten en onze dorst te lessen."

Verrast antwoordde Pegasus: "Weet jij wie ik ben? Het is zo lang geleden dat ik een mens heb gezien. Ik dacht dat jullie me allemaal vergeten waren. Maar ben ik zo blij jou te zien."

Voordat hij haar kon vragen wie ze was of wat ze in het bos deed, riep het mysterieuze meisje uit: "Echt? Maar hoe komt het dat je niemand meer hebt gezien?"

"Omdat mensen uitzonderlijk zo diep in het donkere bos durven komen. Ik ben ver weggevlogen van hen omdat ze gekozen

morgen
klein kapitaal
fonkelende
opvallende
HOOFDLETTERS
nieuwsgierig
Arial

hebben om te ~~vechten~~ met elkaar en alles wat ze ~~samen~~ hebben opgebouwd, vernietigen. Daarom bent ik hier. Ik wil zo ver mogelijk uit de buurt van die oorlog zijn." Hij keek verdrietig weg. "Maar Pegasus", zei het meisje zachtjes, "de oorlog is voorbij." "Is hij voorbij?" Pegasus kon zijn oren niet geloven. Hij sprong op en riep: "Hoe is het mogelijk? Wat een fantastisch nieuws!" Hij dacht ~~met~~ warme ~~gevoelens~~ terug aan alle vriendschappen en het plezier samen op het continent voordat de oorlog uitbrak.

~~Hij wou dolgraag teruggaan. Hij verwachtte dat het meisje even blij zou zijn als hij, maar in plaats daarvan keek ze hem heel bezorgd aan.~~

"Ja Pegasus, de oorlog is voorbij. Maar de mensen zijn veranderd: ze zijn bang, ze zijn ~~diep~~ teleurgesteld. Hun huizen zijn vernield en ze vrezen dat er opnieuw oorlog komt. Ze hebben hun sprankeltje hoop verloren."

Pegasus herkende dit gevoel van hopeloosheid. Het was een beangstigend, eenzaam gevoel. Hij wist dat hij iets moest doen. "Ik weet nog dat landen ooit in vrede naast elkaar leefden. Daar wil ik mensen aan herinneren. Ik wil ze weer verbinden", zei hij ~~vastberaden~~.

~~Het meisje knikte. "Kan jij echt een manier bedenken om de mensen na de oorlog weer bij elkaar te brengen?", vroeg ze hem.~~

strijden
met elkaar
uitermate
!
eigen
1-5
zeer
klein kapitaal
vele
uitdrukkelijk
zelfverzekerd

Pegasus zweeg. Hij leek diep in gedachten verzonken. Ondertussen was een groepje dieren uit het bos gekomen, nieuwsgierig naar Pegasus en dat onbekende meisje. "Er kan alleen komen vrede als de mensen iets vinden waar ze allemaal om geven, iets waardoor ze ~~inzien~~ dat ze veel gelijkenissen hebben die ~~hen weer~~ kunnen verbinden. Ik zal hen helpen!", zei Pegasus en hij spreidde plotseling zijn vleugels vastberaden. De dieren slaakten van bewondering kreten. Ze hadden Pegasus nog nooit zijn prachtige vleugels zien spreiden. Oh!

Het meisje knikte weer: "Als mensen samenwerken aan een gemeenschappelijk doel, zullen ze zien wat ze samen nodig hebben. Dan zullen ze opnieuw elkaar leren vertrouwen. En dan zullen ze inzien dat je niet met elkaar moet vechten, maar veel beter met elkaar praat als je ruzie hebt. Zo kunnen ze ook ontdekken dat ze samen sterker zijn. Wat een supergoed idee, Pegasus"

Pegasus antwoordde: "ik verlaat het bos vandaag nog en vlieg naar ze toe. Bedankt liefs meisje dat je hiernaartoe bent gekomen om me te vertellen dat de oorlog voorbij is. Er is zo te horen nog veel werk aan de winkel. ~~Ik moet gaan! Tot weerziens!~~"

"Ik wens je het allerbeste", zei het meisje, "ik zou heel graag met je meegaan, maar stier en ik zouden je alleen maar tot last zijn. Daarom stel ik

___ HOOFDLETTERS

begrijpen heel

1-6

___ klein kapitaal

1-5 d Z

!

I

S

voor dat mijn beste vriend duif je vergezelt. Ik zeker weet dat jullie een ~~geweldig~~ team zullen vormen."
Duif, die de hele tijd in een boom vlakbij had meegeluisterd, vloog naar Pegasus toe. Ze landde ~~voorzichtig~~ op de grond voor hem. "Hallo Pegasus, ik zou het echt heel fijn vinden om met je samen te werken."
Het meisje klom ~~bovenop~~ de stier en glimlachte: "Ik weet zeker dat het jullie zal lukken."
De stier begon te ren en stoof weg met het meisje op zijn rug. "Je hebt me nog niet verteld hoe je heet", riep Pegasus ~~haar~~ na.
"EUROPA!", riep ze heel luid terug, terwijl ze uit het zicht verdwenen. Ze liet een spoor na van uitdovende sterren in de verte.

~~Pegasus was stomverbaasd. Waarom verdween het meisje zo plotseling, en hoe moest hij alle mensen overtuigen zich te verenigen om samen in vrede te leven?~~

/D
uitstekend
/op haar eentje
zachtjes
/vanaf vandaag
op de rug van
/nnen
/!
/met heel hoge stem
ij

Hoofdstuk 2 — centreren,vet

Pegasus staarde naar een stipje aan de horizon. Het meisje was ~~verdwenen~~. Hij had nog een heleboel vragen, maar besefte dat hij geen tijd te verliezen had. Hij spreidde zijn vleugels en vloog boven het bos met aan zijn zijde Duif nog een laatste keer. Hij zei zijn vrienden de dieren gedag en vertrok. Al vlug zagen

plots weg
/eigenlijk
10 11
12 5 7 8 9 6 1 2
3 4
1-12

Pegasus en Duif vanuit de lucht in de verte grote steden en kleine dorpen verschijnen. Er stegen geen rookpluimen meer op uit de gebouwen, maar ze hoorden ook geen gelach of muziek. De sfeer voelden er zwaar, ~~triest~~, ernstig aan. De mensen keken somber. Ze liepen erbij met een gebogen hoofd.

"Het is ~~vreselijk~~ om te zien hoe ongelukkig der landen en ~~mensen~~ eraan toe zijn. We moeten hen hoop geven. Hoe kunnen we hen helpen de weg wijzen naar langdurige vrede?", zei Pegasus.

"We moeten eerst te weten komen wat de mensen zelf belangrijk vinden", antwoordde Duif.

___ niet onderstreept

___ Arial

___ somber

___ HOOFDLETTERS

___ Times New Roman

___ verschrikkelijk

___ inwoners